

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput CX. Bonæ fidei possessor, ex quo cognoscit se rem alienam bonâ
fide emisse à fure, tenetur eam immediatè reddere domino, etiam cum
periculo amittendi pretium à se persolutum, nec potest reddere ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

fore restituuntur à tempore litis motæ . . .
In Belgio verò nostro, in judiciis obtinet
sententia eorum, qui bonæ fidei possessori
tribuunt fructus omnes, etiam naturales, in-
distinctè, id est non distinguendo, an inde
ditior evaserit, an non. Videri potest Stock-
mansius decis. 127.

CAPUT CX.

*Bonæ fidei possessor, ex quo cognoscit se rem
alienam bonæ fidei emisse à fure, tenetur
eam immediatè reddere domino, etiam cum
periculo amittendæ pretium à se persoluitum,
nec potest reddere furi, à quo scit domi-
no non restituendam.*

1076 **I**Ta Major in 4. dist. 15. q. 26. Armilla,
Joannes Medina, Ledesma, Covarruvias,
Cajetanus, Sotus, Azorius, Sylvius, Lay-
man, &c. contra Sylvestrum, Navarrum,
Vasquez, Lessium, Wiggers, Malderum,
Card. de Lugo, Dicastillum, &c.

Probatur 1°. ex doctrina sancti Thomæ
q. 62. a. 6. ubi de illo qui rem alienam
accepit, etiam absque alterius injuria, dicit,
quod ratione rei tenetur eam restituere,
quandiu eam apud se habet: *quia quod ha-
bet ultra id quod suum est, debet ei subtrahi,
& dari ei cui deest, secundum formam com-
mutativæ justitiæ.* Non sufficit ergo redde-
re furi; sed restituere debet ei, cui debita
est ex justitiâ.

1077 2°. dominus habet jus, ut sua sibi res im-
mediatè restituatur ab emptore bonæ fidei,
non obstante jacturâ pretii quod emptor in-
curreret. Cum res unaquæque, apud quem-
cumque sit, immediatè clamet ad dominum
suum; qui propterea, si sciret rem suam
esse apud emptorem bonæ fidei, illam ab
ipso immediatè repetere posset, sive per se,
sive per Judicem; nec teneretur consentire,
ut immediatè redderetur furi, ad recupera-
tionem pretii ipsi dati; quinimò, non obsta-
te jacturâ pretii, quam emptor ille subiret,
eam ab ipso immediatè vindicare posset.
*L. mater, & L. adversus Cod. de rei vendi-
cat.*

1078 Respondent Adversarii, dominum qui-
dem habere jus repetendi rem suam, ubi-
cumque repertam, & ut sibi repetenti non
resistatur; non tamen habere jus ad hoc, ut
emptor bonæ fidei eam sibi non repetenti
ultrò reddat cum jacturâ pretii sui, quando
fur, à quo accepit, potens est eam resti-
tuere.

Sed contrâ; si dominus habet jus, ut sibi
repetenti immediatè restituatur ab emptore
bonæ fidei, non obstante jacturâ pretii: igitur
etiam habet jus, ut sibi, ob facti igno-
rantiam non repetenti, immediatè restituatur,
&c. Si enim non repetat, ignorantia
facti in causa est, quæ cum domino non ad-
mitat jus, ut sua sibi res immediatè restituatur;
jus etiam illud ipsi non admittit non re-

petitio, ex illa facti ignorantia procedens:
maximè cum jus illud ipsi etiam non ad-
mitat jacturâ pretii, quam emptor bonæ fi-
dei incurreret, rem ipsi immediatè restituendo.
Si enim, non obstante jacturâ illâ, bonæ
fidei emptor teneatur illam immediatè
restituere domino repetenti; signum est quod
jactura illa ipsum non excuset ab immédia-
ta restitutione. Et si jactura illa non obli-
get dominum ad consentiendum, ut emptor
rem illam reddat furi, à quo dominus eam
non est recepturus; signum est, quod non
obstante jacturâ illâ, dominus retineat jus,
ut res illa sibi, etiam ex facti ignorantia
non repetenti, immediatè restituatur.

Probatur 3°. si dominus ipse rem alterius
extorsisset è manu furis, putans esse suam,
sibi ab eodem fure sublatam; cognitâ veri-
tate, non posset eam furi reddere, ad hoc ut
suam sibi fur restituere. Similiter ergo, dum
res alterius est apud emptorem, emptor non
potest eam furi reddere, ad hoc ut pretium
suum sibi fur restituatur.

4°. emptor ille, rem reponendo in ma-
nus furis, à quo scit domino non restituenda-
dam, positivè concurreret ad injustam dam-
nificationem domini, perinde ac si rem al-
terius (in casu proximè dicto) extortam
è manibus furis, in manus ejusdem reponeret,
ut suam recuperaret: in utroque
enim casu, invito domino, rem ipsius reponeret
in pejori statu, quam jam sit apud se: in eo
utique statu in quo scit eam domino perituram;
concurreret proinde moraliter ad istam deperitionem.

5°. rem reponendo in manus furis, æ-
què cooperaretur iniquæ detentioni ipsius,
atque cooperaretur furto, si ad recuperandum
equum suum, sibi à latrone surreptum,
ipsi traderet equum vicini sui, in stabulo
suo casualiter repertum; vel eundem
in finem traderet ipsi gemmam alienam,
publico à se inventam loco, sciens cujus
sit; vel eam (ad instantiam debitoris mei,
minantis se alioqui non satisfacturum, sed
aufugiturum) ad recuperandum debitum,
eo reponerem loco, ubi ab eodem debi-
tore surripendam cognoscerem.

6°. nihil æquius, rationabiliusque natu-
ralissimâ istâ divini juris regulâ: *Quod tibi
non vis fieri, ne feceris alteri.* Nullus ve-
rò Adversariorum vellet rem suam, ab alio
quo tertio bonæ fidei emptam à fure, ad
recuperandum pretium, restitui furi, à quo
eam non esset recepturus.

CAPUT CXI.

Respondetur ad ea quæ obijciuntur.

Objicies 1°. emptor bonæ fidei habet
jus rescindendi contractum cum fure
initum, utpote injustum ex parte furis; &
ex parte emptoris initum ex errore dante
causam contractui. Ergo non facit domino